

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
25.05.2005

Karma, reïncarnatie
en christelijk geloof

Hans Stolp

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

Goedenavond allemaal.

Ik wil graag beginnen met een wens, de wens dat we ons vanavond allemaal zo kwetsbaar, zo onbevangen mogelijk met elkaar verbinden mogen. Met het diepste in onszelf, maar ook met de geestelijke wereld. Dat door die warme en onbevangen verbinding de aanwezigheid van Christus zelf hier in ons midden voor ieder van ons heel concreet voelbaar wordt. Als een kracht van warmte die ons omhult, als een flits van inzicht die ons echt verder helpt of een stille kracht op onze weg als troost of bemoediging. Meer dan alle woorden van vanavond hoop ik, dat ieder van ons in stilte heel concreet, maar ook heel subtiel die aanraking mag ervaren en dat mag meenemen als het echte geschenk van deze avond.

Karma, reïncarnatie en christelijk geloof, wie had ooit kunnen dromen dat ik uitgerekend in het gereformeerde Dokkum nog eens een lezing zou mogen houden over deze drie dingen. Ik weet niet zoveel van Dokkum af, maar tijdens mijn studie theologie in Amsterdam werd mij verteld dat er in het hoge Noorden in Dokkum wel 10 gereformeerde predikanten waren.

Toen ik 20 jaar geleden voor het eerst begon te praten over karma en reïncarnatie werd ik in de kerken regelmatig uitgejouwd. Deze sfeer is in 20 jaar totaal veranderd, verwensingen zijn er niet meer, maar wel een nieuwsgierigheid van “hoe zou het nu zitten”?

Twintig jaar geleden kwam er uit een onderzoek naar voren dat 5% van de bevolking wel eens iets met reïncarnatie te maken had gehad, nu is dat 50% geworden. Dat betekent, dat er in twintig jaar in Nederland zich een geestelijke revolutie heeft voorgedaan. Mensen zijn massaal anders gaan denken, anders gaan geloven en anders gaan kijken naar het leven. En een belangrijk element van dat anders kijken is dan karma, reïncarnatie en christelijk geloof.

Ik ben niet opgegroeid met karma en reïncarnatie. Ongeveer vijfentwintig jaar geleden was het in mijn eigen leven moeilijk en ik moest iemand missen die mij dierbaar was. Ik vroeg me na het overlijden af: waarom gebeurt dit?

De uiteindelijke bedoeling is, dat je niet vraagt waarom, maar achter het daarom komt. Dit is vaak een hele lange weg. Toen ik thuis was en me weer afvroeg waarom, hoorde ik een stem, zo luid en duidelijk, dat ik niet kon onderscheiden of de stem van buiten of van binnen kwam. De stem zei: “Hans, daar heb je zelf voor gekozen” en ik wist heel diep van binnen, het is waar wat die stem zegt, op de een of andere manier heb ik er zelf voor gekozen.

Het raakte mij zo diep, dat ik er wel over moest nadenken. Hoe kon ik er zelf voor gekozen hebben? Dit moest wel gebeurd zijn voordat ik afdaalde vanuit de geestelijke wereld naar deze wereld.

In de geestelijke wereld maken wij allemaal een plan voor een nieuw leven en daar bepalen we welke ervaringen we nodig hebben om te groeien, leuke en minder leuke dingen. We kiezen ze zelf, we dalen af naar een groeiende vrucht in een moederbuik. Plato zei al: ‘als je afdaalt naar de aarde dan ga je door het bad der vergetelheid’. Je wordt op aarde geboren en je bent alles vergeten van de geestelijke wereld en de levens daarvoor.

Toen werd karma en reïncarnatie voor mij vanzelfsprekend, maar ik kwam wel een beetje in de knoop, want ik was en ben pastor. Dan stond ik zondags op de preekstoel en daar kun je karma en reïncarnatie beter niet noemen.

Ik ging op zoek en wat schetste mijn verbazing, dat in de oude christelijke spirituele geschriften open en bloot over deze onderwerpen wordt gesproken. In het evangelie van Thomas, Filippus en het geheime boek van Johannes, de Pistis Sofia, in al die christelijke boeken wordt geschreven over karma en reïncarnatie.

Kennelijk was karma en reïncarnatie in de eerste eeuwen van het christendom heel gewoon. Maar toen het groeiende instituut kerk begon te ontstaan, er bisschoppen en aanverwante

artikelen kwamen, toen begon men deze onderwerpen op spiritueel gebied te verbieden. Toen is het grondig uitgeroeid, zo grondig dat wij in onze theologische studies bijvoorbeeld er helemaal niets over te horen kregen. Behalve dat het iets Oosters was, maar het hoort bij onze eigen traditie.

Ik ging de bijbelteksten nog eens lezen en ik verbaasde me nogmaals. Ik ontdekte dat karma en reïncarnatie tussen neus en lippen door “voor wie oren heeft om te horen ” ook in de bijbelse teksten staat. Jezus sprak met zijn leerlingen regelmatig over dit soort dingen. Dat deed hij als hij met zijn leerlingen alleen was. Want het hoorde in die tijd bij de geheime kennis, kennis voor ingewijden.

Reïncarnatie, wat is dat eigenlijk? 'Re' betekent 'weer', 'caro' betekent 'weer in het vlees komen'. Ik heb hier al veel vaker op de aarde geleefd en na de dood, als ik een poosje uitgerust heb in de geestelijke wereld kom ik weer terug. Dit is één klas uit de levensschool hier op aarde die wel meer klassen kent.

Trouwens, laten we afspreken dat je vanavond niets van wat ik je vertel hoeft te geloven, alleen als het goed voor je voelt, dat houdt het gezellig.

De oude traditie zegt, als je elkaar in dit leven weer tegenkomt, zoals wij vanavond, kun je er bijna donder op zeggen dat we elkaar in een vorige incarnatie al ontmoet hebben en dat we de touwtjes gewoon weer even aanhalen.

Karma is een oud Sanskriet (Indisch) woord dat betekent zoiets als 'daden en handelingen'. Het betekent, wat ik in een vorig leven heb uitgespookt daar pluk ik nu de vruchten van. Wat ik in dit leven uitspook bepaald mijn volgende leven. Als ik heel veel liefde geef, dan is de kans groot dat ik in mijn volgend leven een zondagskind ben. Wat een mens zaait zal die ook oogsten. Maar als ik heel wantrouwend en jaloers in het leven sta, dan is de kans groot dat je in een volgend leven mensen ontmoet die ook jaloers of wantrouwend zijn, zodat je voelt wat dit met anderen doet.

Karma is dus wat je doet/nalaat/zwijgt, dat werkt door in de volgende incarnatie. Boeddha zegt: als je wilt weten hoe je vorige leven eruit zag, dan moet je even kijken wat je nu meemaakt. Wil je weten hoe je leven eruit komt te zien? Dan moet je even kijken naar wat je nu aan het doen bent, hoe je dit leven leeft. Dan kun je al een beetje begrijpen hoe het wordt.

Kun je karma en reïncarnatie bewijzen? Nee, althans niet op de logische manier met het hoofd, er zijn wel duidelijke aanwijzingen voor.

Er zijn onderzoeken gedaan door Arjan Stephesson, hij heeft onderzoek gedaan naar reïncarnatie en herinneringen die mensen soms hebben. Met name herinneringen van jonge kinderen van vorige levens. Een voorbeeld: een kind van vijf jaar oud in India, die aan zijn ouders verteld “in mijn vorige leven woonde ik in dat dorp, ik heette zo”. Ze zijn er met dat kind heengegaan en hij behandelde een vrouw (weduwe) die daar woonde als zijn eigen vrouw. De dochters van die vrouw behandelde hij als zijn zusters. Hij wist ook precies te vertellen “daar ligt geld begraven”, de mensen keken en inderdaad, er lag geld.

Voorbeelden uit onze tijd, kijk eens naar het boekje 'Vroeger toen ik groot was' van Joanna Klink. Dat is een boekje vol herinneringen uit vorige levens van kinderen hier uit Nederland. En de KRO heeft sinds kort een programma op zondagavond waarbij mensen in licht trance worden gebracht en wat ze zich dan herinneren wordt uitgezocht. Nota bene de KRO, de ontwikkelingen gaan heel hard. Er zijn dus heel veel verhalen van mensen met herinneringen die je logischerwijs niet kunt verklaren.

Ten tweede zijn er mensen zoals de slapende profeet uit Amerika, Edgar Cayce, die via doorgevingen boodschappen gaf over de vorige levens van de mensen die bij hem kwamen. Mensen met lichamelijke of geestelijke problemen kwamen bij hem en dan gaf hij een

zogenaamde reading. In die reading vertelde hij dat de klachten uit een vorig leven kwamen en te maken hadden met bepaalde ervaringen. Hij vertelde over vroegere tijden, bepaalde gewoonten en groeperingen. Na research klopte het wat hij vertelde.

Ten derde denken wij in het Westen over karma en incarnaties, dat het oosters en vreemd is. Maar weet je dat het merendeel van de mensheid gelooft in karma en incarnaties? Een minderheid van de mensheid gelooft er niet in. In een heleboel mensen komt er van binnen uit een gevoel van ja, ik geloof. Het is een waarheid die zich van binnenuit opdringt en waar mensen gehoor aan moeten geven, tenminste als ze zichzelf serieus willen nemen.

Ik vond karma en reïncarnatie een bevrijding, omdat je tijdens mijn studie theologie altijd zat met dezelfde vraag. Waarom maakt de één zoveel ellende mee en de ander zo weinig? Waarom moet een kind van drie weken sterven en wordt een ander negentig jaar? De kampbeulen uit de 2e wereldoorlog mogen rustig voortleven in Zuid-Amerika en hebben een vrolijk leven voordat ze doodgaan. Waar is de rechtvaardigheid?

Is dat dan God die de één een kort leven en een boel problemen geeft en de ander een leuk leven? Hoe moet je dat verklaren? Vanuit de huidige theologie is dit niet te verklaren, dan doet God het. Dan is het niet zo een leuke God, dat hij de één geluk geeft en de ander ellende. Maar vanuit karma en reïncarnatie kun je zeggen, wat een mens meemaakt zijn gevolgen van zijn of haar handelen en het hoort bij de keuzes die de mens zelf maakt in de geestelijke wereld. Je kunt de ellende in de wereld niet op God afschuiven. Het hoort bij het karma wat wij zelf veroorzaakt hebben.

Nou wordt er verteld dat wij één keer in de duizend jaar incarneren. Dus het grootste deel van onze tijd zitten we gezellig thuis aan de overkant in de lichtwereld, de wereld van liefde. Zo was het, maar in de huidige tijd is dat incarnatiepatroon behoorlijk verandert.

De mensen wachten niet meer duizend jaar, ze staan te popelen om weer terug te kunnen. Want in deze tijd beleven we de grote overgang op aarde, de grote wending voltrekt zich nu. Aan de overkant staat men in de rij om weer af te dalen en er weer bij te zijn. Er zijn veel mensen geboren die in de tweede wereldoorlog omgekomen zijn en die de emoties van dat leven en sterven meegenomen hebben. Dit is zo overtuigend dat je er haast niet onderuit kunt. Het laat zien dat het reïncarnatiepatroon in onze tijd versneld is. Maar waarom is dat eigenlijk? Waarom is één leven niet genoeg? Ik krijg na het geven van zo een lezing altijd een opmerking van iemand “nou, van mij hoeft het niet hoor!”

Eigenlijk zeg je niks over karma, maar dat je het leven hier op aarde zo verduveld zwaar vindt. En ik moet er niet aan denken er nog een keer in te springen in dat koude bad water. Maar waarom doen we het dan eigenlijk? Om te kunnen groeien, zo simpel is het.

Als je wat ouder wordt, zoals ik, kom je erachter dat één leven veel te kort is om alle lessen te leren die er zijn. En als Paulus zegt in één van zijn bijbelse brieven: ‘niet ik spreek, maar Christus spreekt in mij’, dan noemt hij daar een doel op aarde.

We mogen zo groeien, zo ontwikkelen en zo zuiver worden, dat op een gegeven moment ons ego zwijgt, dat dwars door ons ego heen Christus zelf begint te spreken. Dit is het doel van groei door de verschillende levens heen.

Jezus zelf zegt in Mattheüs 5, vers 48: ‘Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is’. Volmaakt, dan hebben wij nog heel wat levens nodig. Als we ons leven serieus nemen als een leerschool, dan zullen we dit ooit bereiken.

Het doel van dit leven is dus inzicht krijgen, wakker worden. Ook leert het ons om op eigen benen te leren staan, zelfstandig worden. Dan leer je de antwoorden op de levensvragen op te zoeken in jezelf. De zin van het leven en de Christus in jezelf ontmoeten, dit antwoord kan ik

alleen in mijn hart vinden. Het doel van leven na leven is, dat wij wakker worden en ons eigen weten leren ontdekken.

Maar, vragen sommigen, het klinkt heel leuk zoals jij het verteld, maar kun je ook terugvallen en dat je bijvoorbeeld als dier terugkeert? De westerse traditie zegt dat dit niet kan, als je een klas bereikt hebt kun je nooit teruggezet worden. Wel kun je blijven zitten en die les nog eens overdoen, maar niet terug naar levens daarvoor.

Een belangrijk aspect is dat de Westerse traditie ons vertelt, dat een leven overdoen geen straf is, maar een cadeau. Het geeft de ruimte dat je fouten mag maken in dit leven. Zondigen is ook niet erg, want door te zondigen kun je groeien. Wie fouten durft te maken die kan van die fouten groeien en zich ontwikkelen.

In mijn tijd als pastor in het ziekenhuis in Groningen heb ik nogal vaak met stervenden te maken gehad en daar zag ik veel mensen die durfden. Die gedurfd hadden in het leven te springen en fouten te maken. Deze fouten serieus te nemen en te groeien, die konden sterven. Maar de mensen die zich gewiekst beschermd hadden en zo keurig mogelijk hadden geleefd, o jee, die kwamen als de dood naderde in de klem te zitten. Er kwam angst op dat ze niet geleefd hadden, ze de lessen van het leven voorbij hadden laten gaan.

Ik heb geleerd dat de mensen die erin durven te springen en fouten te maken en dan ook proberen die fouten te doorleven, dat deze mensen de essentie te pakken hadden. Die kunnen in vrede sterven.

De meeste van ons hebben geen herinneringen aan vorige levens, waarom niet? De Westerse traditie zegt, dat wij door het bad der vergetelheid gaan, dat wij het vergeten zijn bij de geboorte is eigenlijk een genade.

Veronderstel dat je in je vorige leven een prinses was en nu in een arbeidersgezin opgroeit. Je werkt hard om de kost te verdienen, maar je denkt "eigenlijk ben ik een prinses", ja, dat brengt een vorm van hoogmoed met zich mee.

Lessing (Duitse denker) zegt, stel je hebt een moord gepleegd in je vorige leven en dat herinner je. Dan moet je dit leven door met de last van zo een zware gebeurtenis. Het is dus een genade dat je elk leven schoon mag beginnen. De keuze van dienstbaarheid en liefde moet vrij van binnen uit komen en niet zo van" dit moet ik even doen", dan is het niet echt.

In deze tijd wordt het gordijn tussen deze wereld en de geestelijke wereld doorzichtig. Heel veel mensen hebben al ervaringen met deze wereld, zien engelen, hebben bijna dood ervaringen, zien gestorvenen, communiceren met gestorvenen enz.

Nieuwetijdskinderen hebben heel vaak spontaan herinneringen aan vorige levens of ook aan de tussentijd (tussen twee levens in) toen ze in de lichtwereld verbleven. En het open gaan van het gordijn zal steeds sterker worden. Het feit dat we daar mee moeten leren leven zal dan onontkoombaar worden.

Het gevaar van karma en reïncarnatie is dit, namelijk dat je niet bescheiden bent en zegt "oh, dat is je eigen karma" oftewel 'dat is je eigen schuld'. Daar moet je heel erg voorzichtig mee zijn, dat mag je nooit zeggen.

Je mag karma en reïncarnatie alleen op jezelf toepassen, ik mag dus alleen tegen mezelf zeggen "Hans, dit heb je zelf gekozen". Als ik dan ook vraag waarom gebeurt dit dan, ga ik rustig bij mezelf na wat heb ik ervan te leren.

Bij een ander mag ik dat nooit doen. Als een ander verdriet heeft, dan is het mijn opdracht om mee te lijden, mee verdriet te hebben, maar nooit om het te verklaren. Ik zeg dit, omdat je in deze tijd dit misbruik nogal ziet gebeuren. Dat mensen zeggen die ziekte, ja, dat is je eigen schuld. Nou dan misbruik je deze heilige wetten van karma en reïncarnatie.

Er is een geschiedenis van karma en reïncarnatie in het Westen. De meeste mensen denken, dat deze wijsheden uit het Oosten komen. Dit is niet waar, het hoort bij de christelijke traditie, maar is in de 4e en 5e eeuw op slot gedaan door de kerkelijke traditie. Gelukkig zien we in Duitsland al in 1758, dat het heel spontaan weer naar boven kwam, grote denkers spraken toen al over karma en reïncarnatie. Een eeuw later, 1875, ontstond de theosofische vereniging, begin 20e eeuw, 1911, ontstond de antroposofische vereniging. En zo zie je, dat het één na de ander geboren werd, de ene organisatie na de andere die uitgingen van karma en reïncarnatie. Maar het is tussen de 3e en 4e eeuw, waarin het verboden werd en tussen 1800 stiekem steeds naar boven gekomen.

Het belangrijkste voorbeeld is van de Katharen, de beweging in zuid Frankrijk en Noord – Italië in de 12e/13e eeuw. Miljoenen mensen werden daar Kathaar, een christelijke beweging, maar wel één die uitging van karma en reïncarnatie. Toen kwam het oude weten met een klap weer naar boven, maar de kerkelijke traditie vond deze beweging gevaarlijk en heeft deze uitgeroeid. In de 13e eeuw zijn er één miljoen Katharen door de kerkelijke inquisitie ter dood veroordeeld. Gedood, verbrand, gevierendeeld, levend ingemetseld, onthoofd en andere “gezellige” manieren om te doden.....

In verhouding zijn 1 miljoen Katharen in de 13e eeuw evenveel als de 16 miljoen Joden in de 2e wereldoorlog. Het is vaker door de kerk de kop ingedrukt, maar kennelijk is het nu tijd om het oude weten weer naar voren te brengen.

Je kunt als je de bijbel leest de onderwerpen karma en reïncarnatie terugvinden.

Een paar voorbeelden: In Johannes 9 wordt het verhaal verteld over de blind geboren man. Het verhaal verteld dat Jezus met zijn leerlingen in Jeruzalem bij een heuvel een zandweg afwandelde, lopend naar het dal van Jericho.

En die zandweg was in die tijd de hoofdweg door Jeruzalem, hierlangs zaten de mensen die mismaakt of gehandicapt waren. Voor die mensen was de enige manier om in leven te blijven door je hand uit te steken en te bedelen. Iedere bedelaar had langs die hoofdweg een vaste plek.

Zo zat op een dag een blind geboren man langs die weg en hoorde Jezus met zijn leerlingen langskomen. Hij herkent de stem van Jezus en steekt zijn hand uit voor een aalmoes. Maar dan gebeurt er iets vreemds, in plaats van dat de leerlingen hun hand in hun zak steken om een muntstuk te pakken staat er in Johannes, dat ze zich naar Jezus omdraaien en aan hun meester vragen waarom deze man blind geboren is. Is dit gebeurd om zijn eigen zonde of om een zonde van zijn ouders?

Vreemd toch, ze vragen eigenlijk, is deze man blind geworden door zijn eigen karma of om het karma van zijn ouders te dragen? Heel vaak mag je het woordje zonde in de bijbel vertalen door karma, dan wordt het duidelijker.

Kennelijk heeft Jezus de avond daarvoor met zijn leerlingen gepraat over karma en reïncarnatie. Ze zien deze man en willen waarschijnlijk aanschouwelijk onderwijs.

Heel boeiend is het antwoord van Jezus: ‘nee, deze man is niet blind geworden door zijn eigen karma of het karma van zijn ouders. Maar hij is blind geboren, omdat God in hem aan het licht zou kunnen komen’.

Hiermee wordt het Hogere Zelf bedoeld, de innerlijke Christus. De man heeft dus bewust gekozen voor een moeilijk leven, heeft niets met zijn karma te maken of zijn ouders. Vrijwillig koos hij om in één leven een geweldige groeistap (geestelijk) te kunnen maken, om in één leven de innerlijke kracht, het Christuslicht, naar boven te brengen.

Het kan dus, dat ook jij dingen meemaakt in je eigen leven om je eigen karma te dragen. Ook kan het, dat je het karma van de mensen om je heen draagt, maar ook dat je vrijwillig hebt gekozen voor een moeilijke ervaring, zodat je in één keer geweldig kunt groeien, mooi hè?

Ik heb de bijbelse teksten er eens bijgehaald wat die op deze teksten zeggen, dus wat de kerkvaders en de theologen zeggen. Het mag duidelijk zijn uit de tekst, dat de zonde die de blinde man heeft begaan uit een vorig leven is. Het klinkt niet logisch dat hij blind is geworden voor een zonde die nog moet gebeuren.

Wat doen de kerkvaders met dit gegeven? Dan staat er in de bijbelse commentaren, dat deze man gezondigd zal hebben in de moederbuik.

Nou als je dus niets wilt weten van karma en reïncarnatie, dan ga je op deze manier een zonde heel krampachtig weg verklaren. Het staat er in de bijbel ook zo, dat het te begrijpen is voor mensen die “oren hebben om te horen”, want het hoorde nog steeds bij de geheime kennis.

Een ander voorbeeld is, dat Johannes de Doper een incarnatie is van de vroegere profeet Elia. Daar is een mooi verhaal mee verbonden, er staat iets over in het laatste boekje van het Oude Testament. In de Malajachi staat deze tekst: ‘ik stuur jullie de grote profeet Elia als de dag des Heren komt’. In de Joodse traditie dacht men dat Elia voor de Messias komt.

De dag des Heren werd gezien dat dit de dag was, dat de Messias komt. Dus eerst moet Elia komen dan volgt de Messias. Als de Joden de paasmaaltijd houden, dan is er altijd één stoel vrij. Zo sterk was deze verwachting, dat Elia kon komen.

Een ander verhaal vertelt, dat Jezus met drie van zijn leerlingen Johannes, Petrus en Jakobus de berg op gaat. En als ze de berg op zijn gegaan (Mattheüs 11) zien de drie leerlingen, dat hun meester van licht begint te stralen. Zijn gezicht begint te stralen als de zon op het middaguur.

Op dat moment voelen de leerlingen door dat stralende licht, ‘onze meester is de Messias’. Als ze naar beneden gaan zegt Jezus: “praat er niet over wat je hebt gezien, dat begrijpen de mensen nog niet”. De leerlingen zeggen: “Meester, wij weten nu wie u bent, u bent de Messias. Maar Elia zou tocht eerst komen voordat de Messias komt?” Jezus zegt: “Elia is al gekomen, maar de mensen hebben hem niet herkend”. Toen, staat er in de bijbel, begrepen de leerlingen, dat Jezus het over Johannes de Doper had. Dan begrijpen ze dat Johannes de Doper de teruggekeerde Elia is.

Dat was voor hun ook moeilijk, want Elia was de grootste profeet van het oude testament, net als Mozes. Dan zien ze Johannes, zo mager als een lat, een beetje sjofel, eet sprinkhanen en honing. Een boeteprediker die hel en verdoemenis predikt, is die engerd de teruggekeerde profeet Elia? Dat was wel schrikken om dat te kunnen begrijpen, voel je?

Ik wil hiermee duidelijk maken, dat er in de bijbel wel degelijk iets staat over karma en reïncarnatie. Wat heel duidelijk in de bijbel staat is de wet van het karma. Paulus zegt in een gelaten brief: ‘wat een mens zaait, zal die ook oogsten’. De beroemde theosoof Zulle heeft gezegd: ‘wat een onzin, moet je maar eens kijken naar die kampbeulen van de 2e wereldoorlog. De meeste zijn stiekem vertrokken naar Zuid Amerika en hebben daar in alle weelde geleefd en zijn rustig gestorven’.

Ja, zeggen de theosofen ‘gebeurt het niet in dit leven dan wel in een volgend leven’. In Spreuken staat ‘wie onrust zaait zal onrecht oogsten’. Dit kom je heel veel tegen in de bijbel en we noemen het de wet van het karma. Als je ervan uit gaat, dat die vereffening niet in dit leven hoeft te gebeuren, maar ook in een volgend leven kan gebeuren. Mensen, die ik gesproken heb en die geloven in reïncarnatie, zeggen: “eindelijk weet ik dat God geen straffende God is”. Het zijn onze eigen fouten en we moeten door die fouten heen om te groeien.

Als wij nou weer reïncarneren, kan ik er zeker van zijn dat ik mijn geliefden weer terugzie? Ja, als ik sterf zie ik mijn geliefden, die mij zijn voorgegaan, aan de overkant, zij komen mij ophalen. Ik kan me nu al verheugen op die ontmoeting, want geen mens sterft alleen. Ieder van ons wordt uiterst liefdevol opgehaald door de engelen en degenen die ons zijn voorgegaan.

In mijn werk als ziekenhuispastor heb ik dat zo vaak gehoord, “daar staat mama”, een 40-jarige met een kinderstem. Ja, mama stond er om hem te halen en te begeleiden naar de overkant. Of een vrouw zei: “daar staat Thomas”, haar kind van 6 die ze verloren was. Ze had nooit meer over hem gesproken en nu stond hij er, want liefde brengt ons altijd bij elkaar. Het helpt ons over die grens.

Maar als ze toevallig alweer geïncarneerd zijn, hoe zit dat dan? Dan kun je je afvragen wat incarneert er nu, waar besta ik uit? Ik ben in dit leven Hans van lichaam, ziel en ego met zijn leuke en nare eigenschappen. Behalve Hans zit er diep in mij een goddelijke vonk en als ik sterf, trek ik eerst dit lichamelijke jasje uit, een poosje later het jasje van Hans en wat er over blijft is de Goddelijke vonk die ik ten diepste ben.

Als ik weer terugkeer naar dit leven krijg ik een nieuw ego en een nieuwe persoonlijkheid. Ik keer terug als een ander persoon, passend bij de lessen die ik dan moet leren. Wat blijft is die Goddelijke vonk en het ego gaat weer in een nieuw lichaam, wat groeit in de moederschoot.

Ik kan ook zeggen, dat een stukje van die Goddelijke vonk zich in mij bevindt, want mijn lichaam en ego zijn niet bestand om die hele goddelijkheid te bevatten. Wat nog niet geïncarneerd is spreekt via mijn geweten tegen mij. Dus die innerlijke stem is een stuk van het Goddelijke ik, wat nog niet geïncarneerd is. Het grootste deel is nog daar en een klein deel is geïncarneerd.

Dat betekent, als iemand incarneert dan is dit een klein deel van die goddelijke vonk, het grootste deel blijft nog in de geestelijke wereld. In de geestelijke wereld werken deze wetten zo, dat wij als wij sterven echt iedereen zullen zien. Ook al is de één of de ander alweer geïncarneerd.

De kans is niet groot dat je geliefden alweer geïncarneerd zijn. De spirituele esoterie zegt, dat je in groepen incarneert. Want de mensen die ik in een vorig leven heb meegemaakt, daar heb ik nog het één en ander mee uit te werken. We gaan met z'n allen tot ieder van de groep weer thuis is en gaan gezamenlijk terug.

Als laatste, voor mij is het zo dat alles wat ik in mijn leven meemaak, dit heb ik ergens zelf gewild en zelf gekozen. Dit is voor mij de essentie van het leven, karma en reïncarnatie. Dan denk ik: “Hans, wijs nu niet naar anderen, je hebt het zelf gewild”. Dan kijk ik waarom moest ik deze les meemaken, wat heb ik hiervan te leren?

Als ik zo met de heilige wetten omga, dan werken karma en incarnaties als een motor, een impuls voor mijn persoonlijke groei. En zo is het bedoeld, je mag over volgende of vorige levens praten, maar het gaat wel om dit leven, de groei en de stappen. Bewust geestelijk groeien kan ik door de wetten karma en reïncarnatie op de juiste wijze te gebruiken.

Het tweede gedeelte na de pauze, de vragen.

Vraag: Heel veel mensen sterven vredig, maar er zijn ook mensen die sterven met veel angst, hoe kan dit?

Antwoord: Eén van de belangrijkste lessen in dit leven is de les loslaten, je aan een onbekende toekomst durven overgeven. Je krijgt bepaalde lessen in dit leven waar je voor

kunt wegkruipen. En als je de les niet leert van loslaten, dan is de dood een zeer bedreigende stap.

Ik heb een stervende meegemaakt die in christelijke patronen vastzat. Tijdens het stervensproces komen oude beelden terug en dit kan angst veroorzaken.

Wat je een stervende mag geven is, dat je er stil bij mag zitten. Innerlijk weten “de dood is geen eind”, de ander voelt dat haarscherp aan. Dan kun je jouw vertrouwen overdragen aan de stervende.

Vraag: Hoe kan het dat er versneld wordt geïncarneerd?

Antwoord: Omdat er nog nooit in de evolutie van de mensheid zo een bijzondere tijd is geweest als nu. Als je nu een letter ‘v’ neemt, we zitten helemaal onderaan in de punt. En nu voltrekt zich een grote omwenteling op aarde, we gaan weer omhoog. Er is nog nooit zo een beslissende overgangstijd geweest als nu.

De esoterische traditie verteld ons ook, dat ons leven in de overgangstijd niet het gemakkelijkste leven is. Het is wel een leven waarin je in één incarnatie honderd keer zoveel kunt leren als in andere incarnaties, zoveel levenslessen krijg je dag in dag uit op je bord voorgeschoteld. En daarom staan ze in de geestelijke wereld te trappelen van ongeduld om af te dalen. Het is een tijd waarin zij veel kunnen leren en kunnen bijdragen aan de grote wending in onze tijd.

Vraag: Nieuwetijdskinderen, zijn deze er altijd geweest of is dat van de laatste tijd?

Antwoord: Dat is van de laatste tijd, een nieuwe generatie die aan een nieuwe samenleving gaat bouwen. Je ziet nieuwe ontwikkelingen, men praat over oude en nieuwe politiek, er is verandering in onze samenleving. We voelen ook in de economie (materialisme) dat het zo als we nu leven niet goed gaat.

Nieuwetijdskinderen komen er om oude patronen af te breken en een nieuwe samenleving op te bouwen. In een droom zag ik, dat ik bij de generatie van het getal ‘9’ hoor en de Nieuwetijdskinderen bij het getal ‘1’. Negen is de laatste van een reeks levens en dan begin je weer opnieuw bij 1. Ik ben de laatste van een hele oude ontwikkeling, als ik kijk naar mijn opvoeding thuis, er is niets van gebleven, ik ben totaal veranderd.

Wij bouwen bruggen voor een nieuwe generatie die nu geboren gaat worden. Deze kinderen zijn alwetend en door de bruggen die wij bouwen kunnen zij zich begrepen voelen en verstaanbaar maken.

Vraag: Herkennen wij op aarde zielmaatjes?

Antwoord: Ja hoor, jullie kennen het vast wel. Je komt iemand tegen, je kijkt elkaar aan en denkt ‘ik ken jou’. Er zijn twee groepen, je kunt iemand herkennen vanuit een vorig leven waar je nog iets mee hebt uit te werken, dan ontstaan er gauw spanningen en problemen.

Maar ook, dat je iemand die je herkent en je voelt je vrij, dan ontmoet je iemand uit dezelfde sfeer uit de geestelijke wereld waar jij ook vandaan komt.

Er zijn namelijk heel veel sferen aan de overkant. Jezus zegt “in het huis mijnes vaders zijn vele woningen”. Neem dit serieus, dat dit een diepe verbinding geeft, misschien wel dieper dan met je lichamelijke broers en zusjes.

Vraag: Kan ik ook mijn ex-man tegenkomen als ik sterf?

Antwoord: In de geestelijke wereld is het zo, dat de enige kracht die werkt is de liefde. Je denkt aan iemand en je bent bij die persoon. Als er geen liefde is, dan is er geen beweging, als ik dus sterf, dan zie ik aan mijn bed alleen de mensen van wie ik hield.

